

Cântec haiducesc

Vasile Alecsandri

Iarna vine, vara trece
Și pădurea s-au rărit!
Ziua-i viscol, noaptea-i rece,
Gerul vieții a sosit!

Cât mi-a fi iarna de mare,
Ce-o să facem, vai de noi!
Fără codru, fără soare,
Făr' de bani, făr de ciocoi?

Sari pe creanga cea uscată,
Dragă corbi, corbișor.
Vezi, în calea depărtată
Nu-i zări vrun călător?

Călător cu punga plină
Și cu șal la cap legat,
Să-mi mai cerc astă rugină
Și să-mi fac bani de iernat.

Daleu! codre, frățioare,
Ce-ți făcuși frunzișul des,
Unde-n pândă, la răcoare,
Stam sunând din frunze-ades?

Vara trece, iarna vine,
Și tu, codre, te-ai uscat!
Trece vara, și ca tine
Florile mi-am scuturat!

Ne-au ajuns vremea de muncă.
De scos arma de la brâu,
De lăsat potica-n luncă
Și de dat capul sub frâu!

Daleu! dragă primăvară,
De-ai veni când aș vrea eu,
Să mai ies voinic prin țară,
Să fiu iar la largul meu!

Să-mi pun cușma pe-o ureche
Și să-mi las pletele-n vânt,
Și-n potica mea cea veche

Să mă-ntind iar la pământ.

Să simt iar durda pe spate
Și să-mi văd ici că lucesc
Cinci pistoale ferecate,
Cu hamgerul haiducesc.

Și pe coarda-i cea pletoasă
Să-mi dezmierd murgul voinic,
Și pe zarea luminoasă
El să zboare, eu să-i zic:

„Fugi ca vântul, fugi ca gândul,
Măi, voinice năzdrăvan!
Căci acum ne-au venit rândul,
Au sosit vremea de an,

Să ținem codrii și valea
Noi, vitejii amândoi.
La neferi să-nchidem calea,
Să dăm groaza prin ciocoi.”